

[Arbejdsministeren]

den ekstraordinært store tilgang i starten af året afslutter orlov.

Spm. nr. S 1372

Til *arbejdsministeren* (6/6 94) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren belyse sammenhængen mellem den forventede afgang og de kendte oplysninger om varighed af orlov?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1371.

Svar (14/6 94):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

I Økonomisk Oversigt, maj 1994, er der som anført side 64 regnet med en gennemsnitlig varighed af orlov på omkring 9 måneder. Dette skøn – og dermed også skønnet over afgang fra ordningerne – er baseret på Arbejdsmarkedsstyrelsens opgørelse pr. 9. maj 1994 over den planlagte varighed af orlovsperioderne. (Opgørelsen vedlægges som bilag til dette svar). (Ikke optrykt her). Der er ikke i øjeblikket grundlag for at vurdere, om varigheden af den faktisk afholdte orlov svarer fuldt ud til den planlagte.

Det fremgår af Arbejdsmarkedsstyrelsens opgørelse, at godt halvdelen af orlovsperioderne har en planlagt varighed på et år, 11 pct. en varighed på mellem et halvt og et helt år og 36 pct. en varighed under et halvt år. Den gennemsnitlige varighed er som nævnt 9 måneder.

Spm. nr. S 1485

Til *udenrigsministeren* (24/6 94) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil udenrigsministeren oplyse, om Holland har anvendt miljøgarantien i sagen om PCP-direktivet, og samtidig oplyse, om Kommissionen enten har be- eller afkræftet den hollandske anvendelse af miljøgarantien, samt, hvis det skulle være tilfældet, oplyse Kommissionens begrundelse herfor?«

Begrundelse

Det er af afgørende betydning for Danmark, hvad Holland foretager sig i denne sag, fordi

den hollandske holdning til PCP ligger meget tæt på den danske.

Svar (4/7 94):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Holland meddelte ved skrivelse af 21. januar 1992 Kommissionen, at man i overensstemmelse med Traktatens artikel 100 A, stk. 4, fandt det nødvendigt at anvende strengere nationale regler.

Danmark meddelte efterfølgende Kommissionen ved skrivelser af 2. juni og 24. juli 1992, at man kunne tilslutte sig den vurdering af PCP's farlighed for mennesker og miljø, der lå til grund for Hollands anvendelse af strengere nationale regler, hvorfor man kunne tilslutte sig disse.

Kommissionen har endnu ikke bekræftet den hollandske anvendelse af strengere nationale regler.

Spm. nr. S 1486

Til *miljøministeren* (24/6 94) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren oplyse, om den erklæring fra Rådet til Rådets mødeprotokol, der nævnes i notatet fra Miljøministeriet af 12. marts 1991, enten henviser til eller er identisk med den danske erklæring, der ifølge Industriministeriets referat fra rådsmødet den 9. oktober 1990, er afgivet til rådsprotokollen, og hvis det ikke er tilfældet, vil ministeren da oplyse, hvad begrundelsen var for afgivelsen af den erklæring, der er nævnt i Miljøministeriets notat af 12. marts 1991, og oplyse den nøjagtige tekst for erklæringen afgivet ifølge referatet fra Industriministeriet – gerne i form af en kopi af den relevante side i rådsprotokollen – og vil ministeren i samme forbindelse oplyse, hvornår erklæringen nævnt i notatet af 12. marts 1991 er afgivet?«

Begrundelse

Der er tilsyneladende modstrid mellem de to erklæringer.

Svar (6/7 94):

Miljøministeren (Svend Auken):

I forbindelse med fastlæggelsen af fælles holdning vedr. 9. ændring af direktiv 76/769/EØF (PCP) på rådsmødet (det indre